

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/1069/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413226655
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4413226655.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľky: E. E., bytom D. XXXX/XX, F. W., proti odporcovi: Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom Košice, Garbiarska 2, IČO: 31 690 904, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 16. júna 2014 č. k. 5C/296/2013-146, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, Košice sp. zn. 3C/3018/2012 zo dňa 19. 01. 2012 a rozhodcovského rozsudku toho istého súdu sp.zn. 3C/3015/2012 až do právoplatného skončenia konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 5C/296/2013. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 40 ods. 2, § 41 ods. 1, § 51 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rozhodcovskom konaní“) a zistením, že prípadný nútený výkon napadnutého rozhodcovského rozsudku by mohol spôsobiť ujmu navrhovateľke a navrátenie do pôvodného stavu je neisté. Okrem toho mal za to, že odklad nespôsobuje zrušenie rozhodnutia, ani jeho zmenu, zabezpečí však právnu istotu oboch účastníkov konania a zabráni ďalšiemu rozmnožovaniu sporov. Odklad vykonateľnosti má len dočasný charakter a je úzko viazaný na rozhodnutie súdu o návrhu o zrušenie rozhodcovského rozsudku a v prípade neúspechu navrhovateľky odklad vykonateľnosti zaniká.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie odporca, namietajúc nezákonnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia, ako aj nedostatočne zistený skutkový stav. Mal za to, že rozhodcovský rozsudok má účinky právoplatného rozsudku a môže byť zrušený iba postupom podľa § 40 a nasl. Zákona o rozhodcovskom konaní. Povolenie odkladu vykonateľnosti by sa malo opierať o výnimočné skutkové okolnosti, ktoré musia byť v odôvodnení presne uvedené a zmena či odklad vykonateľnosti rozhodnutia musí byť riadne zdôvodnená. Odporca považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za predčasné, vychádzajúce z hypotetických a ničím nepodložených skutočností. Žiada preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu na nové konanie.

Navrhovateľka sa písomne k odvolaniu odporcu nevyjadrila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal, v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP, bez prejednávania na odvolacom pojednávaní (podľa § 214 ods. 2 OSP) a po jeho preskúmaní dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka sa svojím návrhom zo dňa 31. 10. 2013 domáhala zrušenia rozhodcovských rozsudkov Arbitrážneho súdu Košice, so sídlom Alžbetina 41, Košice, sp. zn. 3C/3015/2012 z 19. 01. 2012 a sp.zn. 3C/3018/2012 zo dňa 19. 01. 2012, v rámci ktorého požiadala súd, aby v zmysle § 40 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní odložil vykonateľnosti týchto rozhodcovských rozsudkov na čas do rozhodnutia vo veci samej. Svoj návrh odôvodila ustanovením § 40 ods. 1 písm. j) Zákona o rozhodcovskom konaní, nakoľko mala za to, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a ako taká je neplatná, čím došlo k porušeniu jej práv ako spotrebiteľa. Na základe tejto doložky došlo k vydaniu rozsudku rozhodcovského súdu, aj keď k tomu nemalo dôjsť, pretože rozhodcovská doložka nebola platne uzavretá a právomoc rozhodcovského súdu nebola daná.

O návrhu navrhovateľky na odloženie vykonateľnosti súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením tak, že odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, Košice sp. zn. 3C/3018/2012 zo dňa 19. 01. 2012 a sp.zn. 3C/3015/2012 zo dňa 19. 01. 2012 až do právoplatného skončenia konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 5C/296/2013. Proti tomuto uzneseniu v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci a odňatie možnosti konať pred súdom.

S prihliadnutím na obsah odvolania a v ňom vytykané nesprávnosti, ktorých sa mal dopustiť súd prvého stupňa, sa odvolací súd osobitne zaoberal otázkou, či nedošlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

Podľa § 40 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podstata odkladu vykonateľnosti rozhodnutia (v danom prípade rozhodcovského rozsudku) spočíva v tom, aby nedošlo jeho výkonom k ujme na právach účastníka konania, ktorá by mohla mať z hľadiska následkov nenapraviteľné účinky. V podstate ide o rozhodnutie, ktoré má charakter dočasný a najmä predbežný, ktoré môže byť zrušené, ak pominú dôvody, pre ktoré bola vykonateľnosť rozhodnutia odložená. Podanie návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku samo osebe nemá vplyv na vykonateľnosť rozhodnutia, aby však nebol zmarený účel a cieľ takéhoto návrhu skôr, ako bude o tomto návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku rozhodnuté, zákon súdu, ktorý rozhoduje o návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, dáva možnosť rozhodnúť na návrh účastníka o odklade vykonateľnosti (§ 40 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Zb.). Vyhovením návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia súd neprejudikuje konečný výsledok konania. Pokiaľ teda súd v zmysle uvedeného ustanovenia odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, neznamená to, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozhodnutia musí byť v konečnom dôsledku (pri rozhodovaní o veci samej) považovaná za opodstatnenú, a teda nebola týmto rozhodnutím ani spochybnená záväznosť a materiálna vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, v dôsledku čoho odvolací súd zastal názor, že súd prvého stupňa vec správne právne posúdil.

Pokiaľ odporca namietal, že napadnuté rozhodnutie je pre nedostatok odôvodnenia nepreskúmateľné, odvolací súd ani túto námietku odvolateľa nepovažoval za dôvodnú.

To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávajúcu vec a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijatý záver o odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, ako aj o prípustnosti vedľajšieho účasti zrozumiteľne a v značnom rozsahu vysvetlil.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odporca neopodstatnene namieta, že postupom súdu prvého stupňa mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, ani vo veci nedošlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.